

ת"פ (באר שבע) 59778-08-22 - מדינת ישראל נ' נוח וינוקור

ת"פ (באר-שבע) 59778-08-22 - מדינת ישראל נ' נוח וינוקור ואח'שלום באר-שבע

ת"פ (באר-שבע) 59778-08-22

מדינת ישראל

נגד

3. נוח וינוקור

4. אריה זלצמן

בית משפט השלום בבאר-שבע

[12.06.2024]

כבוד השופטת, סגנית הנשיא נועה חקלאי

החלטה

1. בפניי בקשת נאשמים 3-4 להורות על זיכויים מבלי לחייבם להשיב לאשמה.
2. כנגד הנאשמים הוגש כתב אישום המייחס להם עבירות של שינוי מתקן גז ללא היתר ואיסור שימוש במיכל גפ"מ שאינו מסומן בשם ספק הגז, בניגוד לסעיפים 4(א), 2, ו-25(ב) לחוק הגז, וסעיף 3(א) לצו הגז (בטיחות ורישוי)(מיכלי גפ"מ מטלטלים) תשע"ה - 2015.
3. על פי עובדות כתב האישום הרלוונטיות לנאשמים 3-4, נאשם 3 היה במועד הרלוונטי מנהל סניף פזגז בקרית מלאכי, ונאשם 4 היה המנהל הראשי של סוכנות פזגז באשדוד ובקרית מלאכי. כשנה לפני התאריך 7.8.2019, הסכימו נאשמים 1-4 שנאשמת 1 תאחסן במכולה אלפי מיכלי גפ"מ חד פעמיים שנקנו מהיצרן אלגז, שמקום מושבו ביוון. המכולה נמצאת בשטח מחסן גז מאושר של ספק גז מורשה פזגז ברחוב חלוצי התעשייה 22 בקרית מלאכי הנמצא בניהולם של נאשמים 3-4. המכולה ובה מיכלי גפ"מ אוחסנו במחסן בקרית מלאכי כשהמיכלים אינם נושאים את סימון ספק הגז הנדרש. יתר עובדות כתב האישום מיוחסות לנאשמים אחרים ולא לנאשמים 3-4.
4. במענה לכתב האישום כפרו הנאשמים במיוחס להם. נטען כי החוק שונה, וכי כתב האישום מסתמך על חוק שאינו קיים, ולכן החוק לא רלוונטי לאישום. נטען כי נאשם 3 לא היה מנהל סניף פזגז במועד הרלוונטי בקרית מלאכי, ונאשם 4 לא היה במועד הרלוונטי המנהל הראשי של סוכנות פזגז באשדוד ובקרית מלאכי.

- הנאשמים כפרו בכך כי המחסן בקרית מלאכי נוהל על ידם.
- נאשמים 1,2,5 אף הם כפרו במיוחס להם ובטרם שמיעת ההוכחות, נמחק כתב האישום נגדם לאחר שהגיעו להסכמות עם המאשימה.
5. לאור כפירת הנאשמים נקבעו הוכחות בתיק.
מטעם המאשימה העידו העדים הבאים:
- מר דוד יוסף שהיה עובד בנאשמת 1 (חברת מור טכנולוגיות בע"מ).
 - הגב' קסניה מימרן, עובדת במנהל הדלק והגז, בתפקיד של מנהלת תחום רישוי.
 - מר יצחק מזרחי אשר מוכר מוצרי קמפינג ומוצרי סודה סטרים באמצעות חברת גז סחר.
 - יונתן קרופניק שהיה חוקר במנהל הדלק והגז במועד הרלוונטי.
 - מר זאב סער (שהיה נאשם 2 בכתב האישום המקורי) שעבד בשיווק של ציוד גז ודלק והיה בעלים של חברת מור טכנולוגיות (נאשמת 1).
 - מר חנוך אלדד אשר עבד בנאשמת 1, גם כנהג וגם במחסן.
 - קורנל טמבורו שהיה בעת הרלוונטית בתפקיד של מפקח בכיר במשרד האנרגיה בתחום הגז והדלק.
 - מר שלום מיסק ממשרד האנרגיה.
6. בסיום פרשת התביעה לאחר שהמאשימה הכריזה על עדיה, ביקשה טענה ההגנה כי אין להשיב לאשמה. לשיטתה, לא הוצגה כנגד נאשמים 3-4 אף ראיה, הם לא נחקרו בעבירות המיוחסות להם, כתב האישום הוגש על פי חוק שאינו רלוונטי, והוא אינו מגלה עילה נגד נאשמים 3-4. לטענתה לא הוכח כי הנאשמים שינו מתקן גז ללא היתר, ואף לא הוכח כי הם סיפקו גז, או ביצעו מי מהפעילות המופיעות בסעיף 3(א) לצו, או כי המיכלים אמורים להיות מסומנים בשם ספק גז.
- לטענת ב"כ הנאשמים, בפרשת התביעה עלה כי המחסן שבקרית מלאכי אושר על ידי משרד התשתיות הלאומיות וגופי רישוי נוספים לאיחסון מיכלי גפ"מ מסוגים שונים (12 ק"ג, 48 ק"ג, ומיכלי מחנאות), הקיבולת המירבית לאיחסון היתה 25 טון, ולדבריה, מהמסמכים שצורפו, עולה כי במחסן אוחסנו לא יותר מ-7.322 טון. עוד טענה כי אין כל ראיה ביחס לכמות הגפ"מ שאוחסן במיכלים שבמכולה, ומכאן שאין כל ראיה לאיחסון מעבר לקיבולת המירבית.

ב"כ הנאשמים ציינה כי המיכלים נשוא כתב האישום נבדקו על ידי מכון התקנים ונמצאו מתאימים לתקן. לשיטתה, מדובר במיכלים חד פעמיים המכילים 100 אחוז גז בוטאן, וגז בוטאן אינו נכלל בהגדרת גז פחמימני מעובה כפי שנקבעה בחוק, ועל כן אין עבירה.

לדבריה, העבירה של שינוי מתקן גז ללא היתר, אוסרת ביצוע שינוי יסודי במתקן גז ללא היתר מאת המנהל, כשבחוק אין הגדרה של המונח "שינוי יסודי במתקן".

לדבריה, החוק שונה אך המאשימה לא תיקנה את כתב האישום בהתאם. עוד טענה כי גם לפי חוק הגפ"מ החדש, הנאשמים לא ביצעו עבירה, שכן בתוספת הרביעית לחוק, שדן מהו שינוי מהותי במתקן גז, נקבע כי שינוי מהותי הוא שינוי ייעוד מתקן הגז, הוספת עמדות למילוי או ריקון גז, שינוי מיקום או הוספה של מיכל ניח או של משאבות, מדחסים או מאיידים במערכת הגז של המתקן או שינוי בצנרת.

לדבריה, לא נטענה טענה המלמדת על שינוי מהותי של מתקן גז, לא על פי חוק הגז הישן, ולא על פי חוק הגז החדש. באשר לטענה על שימוש במיכל גפ"מ שאינו מסומן בסימון של ספק הגז, ציינה ההגנה כי המיכלים הם מיכלים חד פעמיים, כאשר בסוף השימוש זורקים אותם ואין מדובר במיכלים שנועדו לשימוש חוזר, ואשר עונים לתקן ת"י 70 שאותם ניתן למלא, (ולכן יש חשיבות לציון ספק הגז, שכן הוא ימלא את מיכל והמיכל יהיה רכוש). לדבריה, המיכלים החד פעמיים עומדים בדרישות תקן ת/844 ובתקן אין דרישה לסמן את ספק הגז, על מיכל חד פעמי.

7. לטענת ההגנה, התנהלות המאשימה נוגדת את עקרונות המנהל התקין ומצדיקה זיכויים של הנאשמים בשל הגנה מן הצדק שכן לא זו בלבד שהמאשימה תיקנה את כתב האישום פעמיים אלא שלאורך כל ניהול ההליך, לא הועלתה ולו טענה אחת כנגד הנאשמים כי פעלו באופן אישי, לדבריה, הנאשמים פעלו בחברה מ.י.א שירותי גז בע"מ אשר היא עצמה כלל לא הואשמה בכתב האישום.

8. ב"כ המאשימה ביקש לדחות את בקשת ההגנה ולחייב את הנאשמים להשיב לאישום.

לדבריו, אין בסיס לטענה כי לא הובאו ראיות לעבירה של שינוי יסודי במתחם גפ"מ. ב"כ המאשימה הפנה למשל למסמך ת/6 שמוכיח לשיטתו כי המחסן ניתן לספק פזגז, ולא לספק גז אחר. לדבריו, הראיות מוכיחות כי המיכלים שנתפסו אינם שייכים לחברת פזגז. לדבריו, שינוי יסודי" הוא מונח אשר טעון פרשנות ולעמדת המאשימה, הפעלת מחסן גפ"מ של חברה אחרת מהווה שינוי יסודי מתנאי ההיתר שניתן.

9. לגבי שינוי הקיבולת של המתקן, לדבריו, מדובר בהוספה של מכולת גפ"מ, כאשר לכאורה לא היה לחברת פזגז כל מידע בעניין תכולתה.

לטענת המאשימה, הוספת 7.3 טון גפ"מ למתקן שיכול להכיל עד 25 טון, קרי הוספת כמעט 30% מהקיבולת המקסימלית מהווה שינוי יסודי במתקן גפ"מ.

עוד טען ב"כ המאשימה כי ייעודו של המחסן הוא לאחסון מיכלי חברת פזגז, כאשר בפועל הנאשמים הקימו במקום "סניף של חברת מ.ט טכנולוגיות". לדבריו, שינוי כזה הוא אפשרי אך מותנה באישור מנהל.

10. באשר לתכולת המיכלים: ב"כ המאשימה ביקש לדחות הטענה כי המיכלים אינם מכילים גפ"מ, שכן "בוטאן" מוגדר כגז פחמימני מעובה והמיכלים האמורים מכילים בוטאן. לדבריו, טענה זו כבר נטענה ונדחתה במסגרת הטענות המקדמיות שהוגשו בתיק זה.

11. לדבריו, הטענה לפיה אין חובה שמכלי הגפ"מ יהיו בסימון של ספק הגז, אינה נכונה.

ב"כ המאשימה הפנה לסעיף 3(א) לצו הגז (בטיחות ורישוי) (מיכלי גפ"מ מיטלטלים) תשע"ה - 2015, שם נקבע במפורש, בין היתר, כי אין להחזיק מיכל גפ"מ שאינו מסומן בשם ספק הגז לפי דרישת תקן ישראלי.

לדבריו, ת"י 844 מחיל את התקן האירופאי ואת המפרט האמריקאי עם מספר הוראות התאמה ואחת הדרישות שמחיל התקן היא החובה לסמן את החברה האחראית לשיווק המוצר או סימן המסחר הרשום שלה.

12. ב"כ המאשימה ציין כי במקרה שבפנינו יצרן המיכלים הוא אלגז והמשווקת היא חברת מ.ט מור טכנולוגיות ולא פזגז ולכן אסור היה להחזיק המיכלים של יצרן אחר במחסן של פזגז - ללא היתר מתאים.

13. באשר לטענת ההגנה מן הצדק בשל כך שכתב האישום תוקן שלוש פעמים, לדבריו התיקון בוצע כדין ולא גרם לפגיעה כלשהי בנאשמים. לדבריו, טענה זו כבר נדחתה בבקשות קודמות שהוגשו בהקשר זה.

14. באשר לטענת ההגנה על כך שהחברה בה פעלו נאשמים 3 ו-4 לא הועמדה לדין - לדברי ב"כ המאשימה, מדובר בטענה לכאורה של "אכיפה בררנית". טענה דומה נטענה במסגרת הטענות המקדמיות ונדחתה. עוד ציין ב"כ המאשימה כי הסיבה לכך שהחברה שבה עובדים נאשמים אלה, לא הועמדה לדין נעוצה בכך שלא היו בידי המאשימה ראיות מספיקות כדי להעמיד את החברה לדין. לדבריו, איש מהנאשמים לא העלה את שמה של החברה, והיא אוזכרה באמרת אגב.

15. באשר לטענת נאשמים 3 ו-4 כי הם לא מנהלי סניף ומנהל סוכנות פזגז, ציין ב"כ המאשימה כי נאשם 3 בחקירתו ציין כי מקום העבודה שלו: "פזגז קרית מלאכי" והגדיר את עצמו כ"מנהל סניף פזגז קרית מלאכי", כך גם נאשם 4 בחקירתו (ת/1) הגדיר את עצמו "מנהל סוכנות פזגז אשדוד וקרית מלאכי" דיון
16. לאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים, לא מצאתי לקבל את הבקשה.
17. סעיף 158 לחוק סדר הדין הפלילי קובע כדלקמן:
"נסתיימה פרשת התביעה ולא הוכחה האשמה אף לכאורה, ייזכה בית המשפט את הנאשם, בין על פי טענת הנאשם ובין מיוזמתו..."
18. משמעות הטענה שאין להשיב לאשמה היא כי אין בראיות שהוגשו לבית המשפט, אם בית המשפט יתן להן את מלוא המשקל והאמון, כדי להביא להרשעתם של הנאשמים.
- ככל שזה נוגע ל"כמות" אותן ראיות לכאורה לפי סעיף 158 לחסד"פ נאמר כבר ע"י כבוד השופט שמגר בע"פ 732/76 מדינת ישראל נ' כחלון ואח' (21.11.77):
"בית המשפט לא יטה אוזן קשבת לטענה שלפיה אין להשיב לאשמה אם הובאו ראיות בסיסיות, אם כי דלות, להוכחת יסודותיה של העבירה שפרטיה הובאו בכתב האישום. ראיות בסיסיות לעניין זה אין משמען כאמור ראיות שמשקלן והיקפן מאפשר הרשעה על אתר, אלא.. ראיות במידה היוצרת אותה מערכת הוכחות ראשונית, המעבירה את הנטל של הבאת הראיות.. מן התביעה לנאשם..."
- אין לדקדק בשלב דיוני זה כחוט השערה ולערוך בדיקה מסועפת כדי להסיק אם אכן הוכח לכאורה כל פרט שולי וכל יסוד משני מאלה שהוזכרו באישום. די בכך שיהיו ראיות לכאורה לגבי היסודות המרכזיים של האישום..".
19. המאשימה, כאמור, הביאה ראיות לכך שהנאשמים איחסנו מיכלים מבלי שאלה היו מסומנים בשמו של המשווק (אלגז), הובאו ראיות לכך שהמיכלים מכילים גז בוטאן ועל כן אני קובעת כי הובאו ראיות מספיקות לשלב זה של הדיון ביחס לעבירה של העדר סימון כנדרש.
- המאשימה הביאה ראיות לכך שהמחסן היה מיועד לאיחסון מיכלי פזגז, אוחסנו בו מיכלים של חברה אחרת ללא ההיתרים הנדרשים, התווספה למחסן כמות של כ-30% אחוז מהקיבולת המירבית המותרת, כמות שאינה זניחה, על כן אני קובעת שהובאו ראיות מספיקות לשלב זה של הדיון ביחס לעבירה של שינוי מתקן גז ללא היתר.
20. בשים לב לכך שהמאשימה הציגה תשתית ראייתית מספקת לשלב הזה של הדיון, אני מחייבת את הנאשמים להשיב לאשמה.
21. לא מצאתי להידרש לטענות הנוספות (לרבות טענות מקדמיות) אשר כבר נדונו במסגרת החלטות קודמות (החלטות מיום 18.9.23 ומיום 5.2.24). אציין בקצרה כי לא מצאתי שהעובדה כי כתב האישום תוקן שלוש פעמים או כי החברה בה עובדים הנאשמים, לא הועמדה לדין בשל שיקולי ראיות, מקימה לנאשמים הגנה מן הצדק.
22. העתק ההחלטה לצדדים.
23. פרשת ההגנה תישמע כמתוכנן ביום 18.6.24 החל משעה 14:00.
24. הצדדים יערכו לסיכומים בעל פה באותו מועד.
25. המזכירות תדאג לזמן הקלטה לדיון - העתק ההחלטה לאחראית קלדניות.
- ניתנה היום, ו' סיוון תשפ"ד, 12 יוני 2024, בהעדר הצדדים.